

РЕШЕНИЕ

№ 4949

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4450** по описа за **2023** година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Г. Ц. Г., ЕГН: [ЕГН], против решение № 1429 от 27.03.2023 г., постановено по НАХД № 13133/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 8-ми състав.

Касаторът сочи, че решението на СРС е постановено при допуснато съществено процесуално нарушение - отменително основание по чл. 348, ал.1, т.2 НПК. Счита, че по делото не са установени всички релеванти за спора факти в това число в кое платно и с каква скорост се е движил другия участник в ПТП, бил ли е с включени светлинни сигнализация и пр. като с оглед тяхното установяване е следвало същият да бъде разпитан. Предвид наведените възражения касаторът счита, че деянието не е доказано както от обективна така и от субективна страна, а съдът неправилно е формирал правните си изводи. По същество се иска отмяна на обжалвания акт.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, се представлява от адв. Н., която поддържа жалбата.

Отвeтникът – Началник сектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, X. касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

С оспореното решение е потвърдено Наказателно постановление № 21-4332-018445/08.09.2021 г. издадено от Началник сектор, Отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което на касатора на основание чл. 179, ал. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 200 лева, за нарушение на чл.38, ал.3 от ЗДвП и на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лева, за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, като правилно и законосъобразно.

За да потвърди наказателното постановление, СРС е приел, че същото е издадено от компетентни органи, без да са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, както и че касаторът е осъществил вменените му административни нарушения. От съдържанието на решението е видно, че мотивите са формални. Следва да бъде отбелязано, че изложените в касационната жалба аргументи, са противопоставени на наказателното постановление още пред районния съд както в инициралата съдебното производство жалба, така и в открито съдебно заседание, но видно от съдържанието на постановения съдебен акт, не са получили отговор.

Въпреки че в производството по чл.63в ЗАНН районният съд разглежда делата като първа съдебна инстанция, по същество действа като въззивна такава, предвид наличието на постановен правоохранителен акт с който вече са решени въпросите относно авторството, виновността и отговорността на определено лице за осъществен състав на административно нарушение. По силата на чл. 84 ЗАНН, относно реквизитите на решението му приложение намира разпоредбата на чл. 339, ал.1 НПК, съгласно която в решението си въззивната инстанция посочва: по чия жалба или протест се е произнесла, основното съдържание на присъдата, жалбата и протеста, кратко съдържание на доводите, изложени от страните в съдебното заседание, и решението си по жалбата или протеста.

Пренесено към конкретния казус се установява, че въззивната инстанция не е изпълнила вменените ѝ с цитираната по-горе законова разпоредба задължения.

Въззивният съд дължи отговор на отправените пред него възражения и собствен анализ на доказателствените източници, въз основа на които е възприел именно тази фактическа обстановка, когато отговорът на направените пред него възражения изисква това, както е в конкретния случай. Това е необходимо, за да бъде преценено впоследствие дали не е налице пропуск в оценъчната дейност от страна на второстепенния съд, сочещ на превратно тълкуване на носителите на доказателствена информация, повлияло и върху яснотата на обективизираната воля.

В конкретния случай, съвсем формално решаващият делото състав е извел, че фактическата обстановка се установява от доказателствата по делото, без да даде обоснован отговор защо в случая счита, че не е необходимо събирането на други

такива, доказателствените искания на жалбоподателя допустими ли са и в крайна сметка необходими ли са за установяване на обективната истина в пределите на доказване с оглед предмета на делото и ангажиране на административнонаказателната му отговорност. На възраженията се дължи отговор, чрез посочване на основанията, поради които те се отхвърлят като неоснователни. Декларативността не изпълва съдържанието на изискването по чл.339, ал.2 от НПК. Отсъствието на подобни аргументи представлява нарушение на правилата за формиране на вътрешното убеждение, което в крайна сметка нарушава правото на защита на санкционираното лице.

Предвид изложеното настоящият касационен състав намира, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които могат да бъдат отстранени при ново разглеждане на делото, в което следва да се вземат предвид и се обсъдят всички доводи и възражения на страните.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXVII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ съдебно решение № 1429 от 27.03.2023 г., постановено по НАХД № 13133/2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 8-ми състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.